GAZET VAN ACHTERBROEK 3.0 23

Publicatiedatum: 11 april 2021

INLEIDING

Dalen nu toch heel voorzichtig de cijfers? Daarentegen stijgt de verontwaardiging t.o.v. jongeren die massaal een uitlaatklep zoeken in valse 1-aprilfestivals, feestjes op de trein of in het park, … Maar eerlijk: wie kan in eer en geweten zeggen dat hij/zij nog geen enkele keer de coronaregels heeft overtreden? Laat ons dus gewoon met z'n allen de krachten bundelen en stoppen met kwaad te zijn op elkaar.

DE PAASPUZZEL

De winnaars van de Paaspuzzel kregen allemaal wat lekkers van de Paashaas.

BEROEP IN DE KIJKER

Hans Antonissen groeide op in de Zandstraat en begon 7 jaar geleden als jonge ondernemer met 4ALL Party Rent, een bedrijf gespecialiseerd in feest-verhuur.

Opgeven is geen optie

'In normale tijden verhuren we materialen voor privéfeesten zoals communie-, lente-, huwelijks- en tuinfeesten of voor grotere openbare evenementen als opendeurdagen, buurtfeesten, fuiven en festivals, sportorganisaties,…', zegt Hans. 'Onze sector is ontzettend hard getroffen door corona. Ons laatste groot event dateert van 13 maart 2020, een huwelijksfeest dat in sneltempo een dag vervroegd werd omwille van de eerste lockdown. Samenkomsten werden verboden, communiefeesten geannuleerd, huwelijksfeesten uitgesteld, … met een lege agenda tot gevolg. We moesten omdenken, om werk te vinden en om onze werking niet in gevaar te brengen. Zo kon ik vrij snel wachttenten leveren bij o.a. slagerij Bernaerts in Kalmthout. En zodra de horeca weer open mocht plaatsten wij o.a. bij restaurant 'Den Engel' in Nieuwmoer een tent van 100m² als uitbreiding van hun bestaande restaurant. Het werd een jaar met veel vraagtekens, met veel op te lossen vraagstukken. Een jaar vol emotie. En het blijft aanhouden. We moesten omdenken en bijklussen om financieel overeind te blijven. Maar opgeven staat niet in mijn woordenboek! We waren blij met de komst van de vaccinatiecentra. 'Werken met lokale ondernemers', zoals Unizo en gemeentebesturen iedereen aanbevelen, 'shop local'. We hoopten dan ook om iets te mogen leveren. Helaas. Geen enkele leverancier uit de betreffende gemeentes mocht iets leveren bij het vaccinatiecentrum. Het waren Nederlandse bedrijven die de tenten mochten leveren… Dat zorgt uiteraard voor frustraties. Maar we blijven positief. En we blijven klaarstaan om straks weer feesten of evenementen te verzorgen met de nodige materialen. Wij tellen af. Naar de opening van de horeca. Naar het ogenblik waarop feesten terug toegelaten wordt. Het ogenblik dat we bij jou materialen kunnen leveren voor jouw feest! Tot snel!', besluit Hans.

PAASPAUZE

We reageerden met z'n allen teleurgesteld op de Paaspauze. 'De druk op de ziekenhuizen is te hoog', zo klonk het. Dus koppelde ik even terug met de zorghelden die in een ziekenhuis werken en die in de GVAchterbroek eerder al hun verhaal mochten doen.

Jenne (vroedvrouw Sint-Augustinus): *'We hebben een tijdje geen covid- positieve mama's gehad maar zien er nu terug meer, weliswaar met weinig symptomen. Omdat de collega's op onze dienst nu allemaal gevaccineerd zijn, is er minder uitval en de werkdruk dus wel OK. Dat is natuurlijk wel een verschil t.o.v. de vorige lockdowns. Ik zou de mensen aanraden om het vaccin wel te nemen. Ik heb zelf ook getwijfeld, maar als ik kijk naar onze dienst/ziekenhuis merk ik al verschil in ziekte en besmettingen bij het personeel! Ik hoop echt dat het de weg naar terug meer vrijheid is'.*

Nina (verpleegkundige Jan Palfijn): *'Onze afdeling is opgedeeld in corona en niet-corona. De laatste weken voor de Paaspauze zagen we inderdaad terug meer coronapatiënten en was het heel druk op onze afdeling. Covid-patiënten werden soms met de 2 tegelijk naar onze afdeling gebracht. Regelmatig moeten we onze pauzes inkorten. Omdat ik op de geriatrie werk, kan ik niet zeggen of de patiënten nu jonger zijn; bij ons blijven het nl. de ouderen die wij opvangen'.*

Jana (laborant AZ Klina): *'We hebben ons de afgelopen weken dubbel moeten plooien om alle coronastalen tijdig te kunnen verwerken. Waar we in de eerste lockdown op drukke dagen 100 stalen deden, doen we er nu soms meer dan 800. Er is extra personeel aangeworven en er zijn extra toestellen aangekocht om die enorme toename aan te kunnen. Nog steeds slagen we erin om (meestal) binnen de 24 uur een resultaat te rapporteren. De druk was de laatste weken nog hoger omdat ook dokters een versnelling hoger schakelden met opereren, doordat een volgende lockdown dreigde, wat ook zorgde voor een toename van andere stalen. Daarom: volg de maatregelen, nog even, het wordt vast weer beter en hopelijk snel…'*

Josepha (verpleegkundige AZ Monica): *'Tijdens de 1ste en 2de lockdown werd ons verdiep heelkunde gewoon gesloten. Wij moesten toen gaan helpen op de covid afdeling. Alle heelkundige ingrepen werden uitgesteld, alleen spoedoperaties gingen door. Nu, tijdens de 3de lockdown, gaan voorlopig de operaties nog allemaal door. Als het drukker wordt op de covid-afdeling worden we daar terug ingezet. Ondertussen zijn we wel allemaal gevaccineerd. We kunnen m.a.w. nog wel besmet geraken, maar er niet echt ziek van worden. Laat ons aub nog even aan de maatregelen houden, zodat alles terug normaal kan worden. Om maar een simpel voorbeeld te geven: door de mondmaskers kunnen wij aan een patiënt zijn gezicht maar heel moeilijk zien of hij pijn heeft. Hij kan zeggen van niet, maar zijn gelaatstrekken kunnen iets heel anders tonen.'*

UIT DE MILAC-DAGKLAPPER

2 februari 1965:
'Het sein van het toneel der BJB-meisjes wordt afgebroken met de bereidwillige medewerking der BJB-jongens. Daarna houden ze er nog een gezellig privéballetje na. Dat het er plezierig en lawaaierig aan toe ging kunnen de milakkers getuigen. Ze mochten immers mee profiteren van de …muziek (niet van de Bamba)'

OP STAP

Naziha El Handoussi deed met haar 2 meiden Alyssa en Selina de kleuterzoektocht. Zij vonden onderweg ook nog een Happy Stone. 'Super leuk uitgewerkt. Ze hebben er van genoten. Hier alvast een foto van de kleine deugenieten en hun buit ☺' laat Naziha weten. En Rit Van Gool nam haar 2 kleinkindjes Kaitlyn en Matthew mee op stap. En terwijl er als 'bonus' op de zoektocht staat dat je best even mag gaan spelen op het speelpleintje van Van Gool, zegt Rit: 'niet alleen spelen in de speeltuin, maar onderweg kan je je ook met van alles amuseren. Leuk toch, dat witte zand in de Bloemstraat ☺'

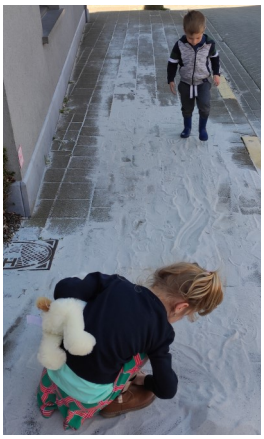

UIT DE OUDE DOOS

met dank aan Patrick de Ruysscher

Adriaan de Ruysscher bewaarde bij het begin van WOII een kleine agenda waarin hij dagelijks notities maakte. Zijn kleinzoon Patrick maakte aan de hand van deze notities een reconstructie van deze oorlogsperiode en geeft ons een unieke inkijk in het boek dat hij hierover voor zijn familie samenstelde. ‘Het is maar één van de verhalen uit de oorlog’, zegt Patrick. ‘Mijn grootvader was niet de enige krijgsgevangene van Achterbroek. Hun namen staan op het gedenkteken op het kerkhof. De meesten wilden er echter niets over vertellen of er niet meer aan herinnerd worden’. En dat maakt natuurlijk de bewaarde agenda nog waardevoller.

Jaszakken vol zakdoeken

‘Onze voorvader heeft een verschrikkelijke periode meegemaakt, maar we mogen zeker de moemoe niet vergeten’, zegt Patrick. ‘Die bleef achter met 2 kinderen. Veel weten we er niet van, maar toen de oorlog begon probeerde ze per fiets met haar 2 kinderen richting Frankrijk te vluchten. Zoals zo velen deden. Ik herinner me dat ze ooit vertelde ‘in paniek wist ik niet wat ik moest meenemen en propte ik mijn jaszakken vol met zakdoeken waar ik niets mee kon doen’. Vluchten was onbegonnen werk en korte tijd later stond ze weer thuis. Het was kwestie van de maanden te overleven, wat geen eenvoudige opdracht was. Ze was veelal afhankelijk van de hulp van familie en dorpsgenoten’.

Fysieke en mentale aftakeling

‘Dertig jaar was Adriaan de Ruysscher, toen hij in september 1939 werd gemobiliseerd. De Duitse invasie dreigde en België riep zowat 8% van de totale bevolking onder de wapens. Op 30 april 1940 vertrok hij per trein naar de oorlog om pas na meer dan 8 verschrikkelijke maanden terug thuis te komen. Adriaan was ingedeeld bij de derde groep van de 4de legerartillerie, die instond voor de verdediging van Namen. De Blitzkrieg van de Nazi’s was echter overweldigend en het Belgische leger was niet opgewassen tegen de Duitse machtsontplooiing. Al snel moesten ze zich terugtrekken naar het westen. Om meer bloedvergieten te vermijden besloten de koning en de regering om zich op 28 mei 1940 over te geven aan de Duitse troepen. Duizenden Belgische soldaten werden krijgsgevangen genomen en getransporteerd naar Duitsland. In Walsaarde, aan de Schelde, werden ze in grote binnenschepen gepropt. Als sardienen in een blik werden ze via Dordrecht en de Rijn naar Duitsland vervoerd. Er was geen drinken noch sanitaire voorzieningen. Ze kregen 1 brood per 2 man voor 3 dagen. Na enkele dagen in een Duits transitkamp, kwamen ze op 13 juni per goederentrein aan in Stablack in Oost-Pruisen. 7 lange maanden zat hij als krijgsgevangene in kamp Stalach 1A. De gevangenen werden overal ingezet om te werken, soms in zeer barre omstandigheden. Dag na dag was er de fysieke en mentale aftakeling. Vooral de winter 1940-1941 was zeer hard met temperaturen tot –20°C. In januari 1941 werden de meeste Vlaamse gevangenen stelselmatig vrijgelaten. Op 17 januari vertrok Adriaan met de trein om rond 20 januari in Antwerpen aan te komen. Er volgden nog 3 lange oorlogsjaren. Maar Adriaan was terug thuis en kon stilaan zijn leven weer opbouwen. Tot eind jaren ‘70 had hij een schrijnwerkerij aan de Kalmthoutse steenweg’.

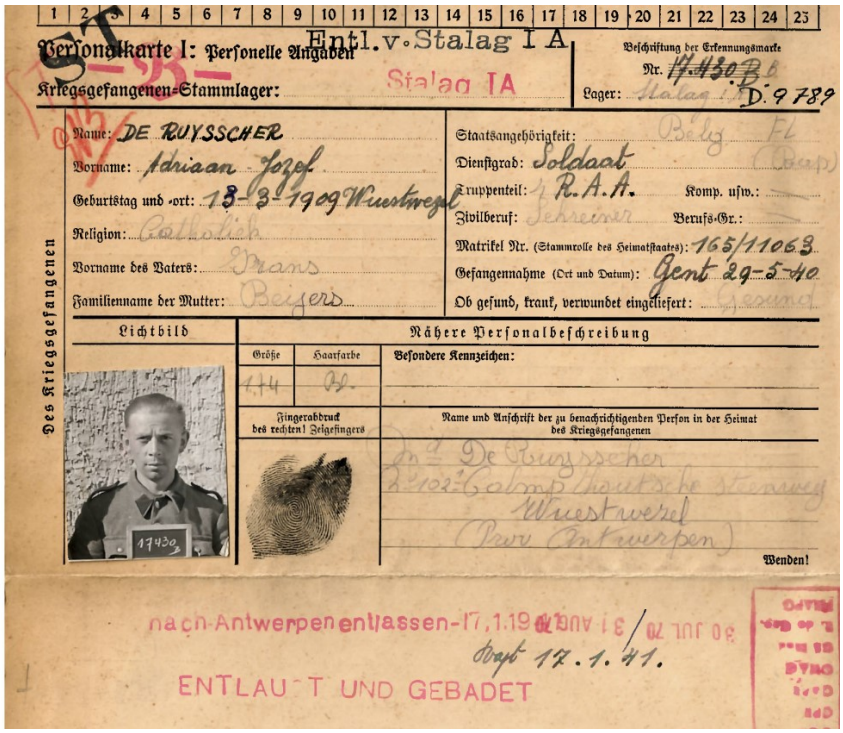
Personalkarte I: Personelle Angaben
Entl. v. Stalag I A
Kriegsgefangenen-Stammlager: Stalag IA
Beschriftung der Erkennungsmarke Nr. 17430 B
Lager: Stalag I A D. 9789
Name: DE RUYSSCHER
Vorname: Adriaan Jozef
Geburtstag und -ort: 13-3-1909 Wuestwezel
Religion: Catholisch
Vorname des Vaters: Frans
Familienname der Mutter: Beijers
Staatsangehörigkeit: Belg
Dienstgrad: Soldaat
Truppenteil: R.A.A.
Komp. usw.:
Zivilberuf: Schreiner
Berufs-Gr.:
Matrikel Nr. (Stammrolle des Heimatstaates): 165/11063
Gefangennahme (Ort und Datum): Gent 29-5-40
Ob gesund, krank, verwundet eingeliefert: Gesund
Des Kriegsgefangenen
Lichtbild
Nähere Personalbeschreibung
Größe: 1,74
Haarfarbe: Bl.
Besondere Kennzeichen:
Fingerabdruck des rechten Zeigefingers
Name und Anschrift der zu benachrichtigenden Person in der Heimat des Kriegsgefangenen
Wenden!
nach Antwerpen entlassen 17.1.19
Kapt 17.1.41.
ENTLAUST UND GEBADET

VRIJWILLIGER IN HET VACCINATIECENTRUM

Stiekem las ik altijd mee op de vrijwilligerslijst van het vaccinatiecentrum, op zoek naar Achterbroekenaren die er belangeloos een handje zouden toesteken. Op mijn eigenste echtgenoot na herkende ik er echter geen. En die echtgenoot, die weigerde oorspronkelijk mee te werken aan een interview. Maar … 't is duidelijk dat ik wel degelijk de broek draag thuis (twijfelde daar iemand aan? ☺) want uiteindelijk ging hij overstag (zij het dan wel zonder foto). Patrick Broos (60) had zich zijn pensioen wel anders voorgesteld. In plaats van te gaan kaarten, vissen en fietsen, moet ook hij in zijn kot blijven. Toen de oproep naar vrijwilligers voor het vaccinatiecentrum gelanceerd werd, aarzelde hij niet om zich kandidaat te stellen. Onder de voorwaarde dat hij parkeerwachter mocht zijn.

Uitkijken naar het cijfer van de dag

'Laat mij maar buiten staan', zegt Patrick. 'In de frisse buitenlucht. Je ziet veel volk passeren, bekenden en onbekenden. Een aantal van hen maakt spontaan een praatje of vraagt inlichtingen. Mijn taak is om de mensen wegwijs te maken op de parking en hen te informeren op welke manier men het centrum kan bereiken. Er staan nl. rolstoelen en riksja's klaar om minder mobiele mensen tot aan het centrum te brengen. Want van aan de parking tot het centrum is het nog wel een 200 à 300 meter stappen. Die riksja, dat vinden ze wel plezant. 'Dan moeten we er niet voor naar China', zeggen ze dan. De eerste dagen was er weinig volk (weinig vaccinaties), maar we zien dit nu in stijgende lijn gaan. Tijdens de koffiepauze kunnen we zien hoeveel volk er die dag gevaccineerd wordt in het centrum, en hoeveel er in totaal in Brasschaat al gevaccineerd werden. Een cijfer waar we elke keer wel naar uitkijken. De mensen die nu gevaccineerd worden, zijn de ouderen. De meeste zijn heel positief en na de vaccinatie opgelucht. Als er al commentaar komt is het omdat ze zo ver moeten omrijden (via Brasschaat). Wat opvalt is dat veel mensen vooraf al eens komen kijken waar het te doen is. Ik moet zeggen: de werking van het centrum is heel goed georganiseerd. Dagelijks hebben ze heel veel (ik hoorde onlangs zeggen 120) vrijwilligers nodig. De politie komt regelmatig langs om de gang van zaken te controleren. En nog een laatste tip: als het kan kom dan met de fiets. Je bent er sneller dan met de auto en je kan je fiets vlakbij de ingang wegzetten'.

UIT DE OUDE DOOS

Hilde Francken

Eigenlijk een beetje vijgen na Pasen want deze foto's gaan over de Goede Week en Palmzondag in 1959. De Goede Week, beginnend op Palmzondag, werd ingezet met een goed bijgewoonde processie van de grot naar de kerk. Dat jaar werd er voor het eerst op Witte Donderdag in de namiddag ook een H. Mis voor de schoolkinderen en de gepensioneerden gehouden. Na deze Paasmis verzamelden de gepensioneerden in de parochiezaal aan tafel om paaseieren te eten. Tijdens de avondmis werd de voetwassing gehouden: van elke 'mannelijke' vereniging werden 2 mannen afgevaardigd, en er was nachtaanbidding tot 24 uur. Door het Bisdom werd beslist om vanaf Pasen het stoeltjesgeld op te trekken van 0.5 bfr. naar 1 bfr.

De Gazet van Achterbroek is een tijdelijke uitgave n.a.v. de Coronacrisis . Redactie: Ann Francken. Contact: VAchterbroek@gmail.com. Alle eerder verschenen krantjes kan je terugvinden op https://binkalmthout.be/gazet-van-achterbroek/